

Griekenland terug naar de drachme

Laten we aannemen dat Griekenland geen steun meer krijgt van het IMF, de ECB en Europa. Laten we aannemen dat de Griekse overheid daarom niet meer kan voldoen aan haar aflossings- en rente verplichtingen. De Griekse staatsobligaties worden daarom waardeloos en de Griekse banken kunnen deze obligaties daarom niet meer als onderpand gebruiken voor leningen van de ECB.

Zodra het publiek hier lucht van krijgt zal er een bankrun ontstaan. Euro's zullen worden opgepot of op buitenlandse banken worden gezet. De banken in Griekenland kunnen niet langer aan hun verplichtingen voldoen en salarissen van ambtenaren kunnen niet langer worden uitbetaald.

De Griekse regering gaat over op het uitgeven van IOU's. Dit zijn schuldbewijzen van de regering aan de ambtenaren. Deze IOU's zullen gebruikt worden om betalingen in winkels te verrichten. De drachme is hiermee feitelijk ingevoerd.

Stel dat de Griekse overheid inderdaad overgaat tot het invoeren van de drachme. In eerste instantie zal dat in Griekenland zelf geen consequenties hebben. Zolang alle prijzen in dezelfde verhouding omgezet worden merkt niemand iets.

Immers stel dat een product € 10 kost. Stel tegelijkertijd dat de Griekse overheid de drachme invoert met een koers van € 1 = 100 drachme.

Als het product na de invoering van de drachme dan 1000 drachme kost is er feitelijk niets veranderd.

Zoals we weten heeft een valuta twee waarden. Een interne waarde (wat je er voor kunt kopen in het binnenland; de koopkracht) en een externe waarde (de wisselkoers).

Stel dat de overheid de drachme vrij laat zweven t.o.v. de euro. Wat zal er dan gebeuren met de externe waarde en de interne waarde van de drachme?

Omdat er in Europa vrijwel niemand is die handel wil drijven met Griekenland zal de vraag naar drachme zeer gering zijn. Als de Grieken wel willen kopen in de rest van Europa zal de drachme snel in waarde dalen op de valutamarkt (= daling externe waarde). Dit betekent dat de Grieken steeds meer zullen moeten betalen voor producten die ze importeren.

Door de duurder wordende importen zal in het binnenland alles duurder worden (immers grondstoffen worden duurder). Dit betekent dat ook de interne waarde van de drachme zal dalen.

In schema:

Weinig vraag maar veel aanbod drachme → koers drachme in euro's daalt = daling externe waarde → importen worden duurder → prijzen in Griekenland stijgen = daling interne waarde

Door de invoering van de drachme zal het leven in Griekenland dus duurder worden.

Maar stel dat de Griekse overheid over gaat tot een vaste wisselkoers met de euro. Dan kan de externe waarde van de drachme niet dalen. Dat zou toch een mooie oplossing zijn voor dit probleem?

Als de Griekse overheid een vaste wisselkoers wil met de euro zal zij er voor moeten zorgen dat ze een heel grote euroreserve heeft. Immers iedereen die een drachme wil inwisselen voor een euro mag dat dan doen voor de afgesproken prijs. Maar het laat zich raden dat iedereen dat dan wil. De overheid zal dan moeten aankloppen bij de ECB en het IMF. Maar daar was het probleem juist door ontstaan. Deze instanties wilden geen hulp meer bieden.

Dit betekent dat als de drachme een vaste wisselkoers heeft met de euro, de drachme onmiddellijk zal moeten devalueren. Dit is een daling van de externe waarde die weer zal leiden tot een daling van de interne waarde.